

[Ib Nørlund.]

ser af festlige sammenkomster hos Alfred Jensen, og det er nævnt, at jeg selv var til stede ved den lejlighed. Jeg ved ikke, hvad de øvrige medlemmer af dette høje ting ville sige til at få transmitteret deres forskellige familie- og andre fester rundt omkring og kunne risikere, at den ene og den anden vil diske op med ting derfra en skønne dag. Men sådan er forholdene jo her, og det mindste, man kunne gøre for at råde bod på, hvad der er sket her, er dog at skaffe de ting til veje og behandle dem på den måde, jeg har foreslået.

Justitsministeren (Orla Møller):

Hvis man går ud fra den forudsætning, som hr. Ib Nørlund gør, at der skulle være et offentligt ansvar forbundet med at have skaffet nogle oplysninger frem, hvad det så end måtte være, så ville man selvfølgelig også naturnødvendigt kunne drage den slutning, som han gør, men dette er ikke tilfældet, og uanset hvor sådanne oplysningssamlinger end måtte være, har jeg ingen som helst ret til at konfiskere dem.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Det var noget andet, ministeren svarede mig her i anden runde om retsplejeloven, for nu blev der sagt, at ministeren anså en sådan oplysning for komplet irrelevant. Jeg har ikke forventet, at ministeren havde de tal i en computerhjerne. Jeg havde måske ikke engang forventet, at han i dagens løb, siden jeg først rejste spørgsmålet for længe siden, i formiddags, kunne have skaffet sig de tal. Det kan ellers ikke være så vanskeligt at skaffe dem, medmindre aflytningstalene er astronomiske.

Men lad mig så spørge på en anden led, for det er ikke ministeren, der skal afgøre, om et spørgsmål er relevant eller det er komplet irrelevant. Det plejer at være sådan, at når der stilles spørgsmål, det være sig fra medlemmer eller fra udvalg, så bliver de besvaret af ministerierne; det foregår rimelig hæderligt, og det er ikke ministeren, der skal afgøre dette. Der kunne være mange andre spørgsmål, man kunne kalde irrelevante, så jeg må følge det op, når man nu ikke længere siger, at havde man haft talle-

ne, ville man ikke oplyse dem, men bare siger, at man anser spørgsmålene for komplet irrelevante. Lad mig så spørge helt konkret: vil ministeren — for jeg finder ikke de tal komplet irrelevante — så komme frem med tallene til folketingets retsudvalg, under hvem om noget retsplejeloven sorterer?

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forespørgerne (Ib Nørlund) (DKP):

Disse ringbind er jo ikke bare et privat foretagende. Det, der netop er det fatale ved tingene, er, at den virksomhed er foregået også i forbindelse med offentlige apparater, og derfor må det være et offentligt ansvar at gøre ende på denne side af sagen.

Justitsministeren (Orla Møller):

End ikke den mest almindelige ting kan blive sandhed ved at blive gentaget tilstrækkelig mange gange. Og det kan altså ikke nytte noget, at hr. Ib Nørlund bliver ved med at påstå, at der er et offentligt ansvar i denne sag. Det er der ikke.

Og til hr. Wilhelm skal jeg kort og godt sige: nej.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget af *Hjortnæs* (se foran) til forslag om motiveret dagsorden af *Hjortnæs* (se foran)
vedtoges uden afstemning.

Det således ændrede forslag om motiveret dagsorden af *Hjortnæs*, sålydende:

„Idet folketinget konstaterer, at kontrollen med efterretningstjenesternes virksomhed udøves gennem den ansvarlige minister, det særlige kontroludvalg, ombudsmandsinstitutionen og den almindelige revisionskontrol,

og idet folketinget noterer sig forsvars- og justitsministerens bekræftelse på, at man ved udøvelsen af kontrollen har til formål at sikre, at landets love overholdes, og at ulovlig efterretningsevne fra andre lande, private personer eller grupper forhindres,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.“,
vedtoges med 122 stemmer mod 18.